

■ Ziyadxan Əliyev

Bəzən tarixi hadisələrin mahiyyətini ististi bədii-estetik süzgecdən keçirib yaddaqalan əsər yaratmaq çətin olsa da, bu gün də Qarabağ probleminin həlledilmədiyi bir şəraitdə Azərbaycanın təsviri sənət ustaları xalqının tuş gəldiyi bu müharibəyə öz münasibətlərini bildirməkdədirlər. Ötən əsrin səksəncinci illərində mitinqlərdən başlayıb qanlı döyüşlərə keçən Qarabağ probleminə sənətkarlarımızın bədii münasibəti heç şübhəsiz ilk növbədə onların yaşadıkları dövrün aynası olmaq istəyindən irəli gəlmişdir. Belə ki, hadisələrin bilavasitə iştirakçısı olan, torpaq uğrunda gedən ölüm-dirim mübarizəsinə şəhidlik edən sənətkarların rəngə və cizgiyə, eləcə də daşa, mərmərə və tunca köçürdülərində başqalarında baş verənlərə inam yaradacaq bədii-mənəvi güc daha etibarlı olur...

Əslində ermənilərin torpaq iddiasından qaynaqlanan və “Dənizdən-dənizə” kimi sər-

saylı rəngkarlıq və qrafika əsərləri yaratdı. Sayı əlliyə çatan bu əsərlər faciənin 10 illiyi günlərində Azərbaycan Milli İncəsənət Muzeyində rəssamın “Xocalı harayı” adlanan fərdi sərgisində nümayiş etdirildi, Sərgi sonu iki ildən sonra dünyasını dəyişəcək rəssam tamaşaçıların böyük marağına səbəb olan həmin işləri elə onların nümayiş olunduğu muzeyə hədiyyə etdi.

Tanınmış heykəltəraş, respublikanın xalq rəssamı Xanlar Əhmədov isə sonralar “Əsrin faciəsi” kimi dəyərləndiriləcək, məşhur Xatın dəhşətinə bərabər tutulacaq Xocalı qətləminə bədii münasibətini elə hadisənin ilk ildönümündə sərgilədi. O, bir il ərzində bütün digər yaradıcı işlərini kənara qoyaraq Xocalı mövzusunda bədii cəhətdən çox tutumlu sayıla biləcək əsərlər yaratdı. Müxtəlif materiallarda gerçəkləşən 25 heykəltəraşlıq kompozisiyasında faciənin çox maraqlı plastik həllini görmək mümkündür.

Xocalı faciəsinə həsr olunmuş təsviri sənət əsərlərindən söz açanda tanınmış rəssam Vaqif Ucatayın elə hadisənin baş verməsindən az sonra işlədiyi “Xocalı” plakatinin adını xüsusi qeyd etmək lazımdır. Yaratıldığı gündən dünyanı dolaşan bu əsər belə ki Xocalı faciəsinin obrazını əks etdirən ən təsirli sənət nümunəsidir. Plakatin tələblərinə uyğun çox yığcam detallardan ibarət olan əsərdə sinəsinə xəncər sancılmış körpə və “Xocalı. 1992” sözləri yer almışdır. Qanına qəltan olunmuş körpə təsvirinin doğurduğu nifrəti sözlə ifadə etmək bəlkə də mümkünsüzdür. Belə sənət əsərinin qarşısında

müsabiqə-sərgidə respublika təsviri sənət ustalarının bu mövzu ilə bağlı nümayiş etdikləri əsərlər göstərdi ki, fırça və tişə ustalarının “Əsrin faciəsi”ne diqqəti və şəhidlərin xatirəsinə ehtiramı ölçüyəgəlməzdir. Bu müsabiqənin əsas mükafatlarına layiq görülmüş əsərlər sırasında istedadlı fırça ustası Asif Azərellinin “Belə də haqsızlıq olar?” (2011) tablosunu erməni daşnaklarının Azərbaycan mədəniyyətinə yönəli vəhşilikləri özünün çox ifadəli əksini tapmışdır... Üfüqi kompozisiyada işğalçı erməni əsgərinin ayaqları və onun ətrafına səpələnmiş maddi-mədəniyyət nümunələrimizin, Qarabağın muğam ifaçıları ilə bağlı atributların (tar, kamança, qaval, xanəndələrin fotoları və s.) təsvirləri kifayət qədər diqqətçəkən və yağı düşməne qarşı nifrət hissləri oyadıdır.

Respublikanın əməkdar rəssamı Fərman Qulamovun mükafata layiq görülmüş “Vəhşilik” (2012) tablosunda isə Xocalıda baş verən qətləmin özünün obrazlı ifadəsini tapmışdır.

Yeri gəlmişkən, 2011 və 2012-ci illərdə keçirilən müsabiqə-sərgilərdə tamaşaçı rəğbəti qazanmış əsərlər sırasında Bəyim Hacıyeva, Sürs Mirzəzadə, Nazim Məmmədov, Tural Həsənlı, Nəvəi Metin, Nazim Rəhmanov, Həmzə Abdullayev, Nizami Hüseynov, Vidadi Əhmədov (hamısı rəngkarlıq), Mayis Əliyev, Rövşən Məmmədov, Etibar Aslanov, Nigar Babayeva, Həşim Elçiyev (hamısı qrafika), Zakir Əhmədov, Vüqar Quliyev, İslam Abdullayev, Cəlil Qaryağdı, Fuad Cəfərov, Sahib Quliyev (hamısı heykəltəraşlıq), Adil

miq Məmmədovun “Faciə”, Altay Hacıyevin “Xarı bülbül”, Ələkbər Muradovun “Tənha gülün harayı”, Fikrət İbrahimovun “Gələcək naminə”, Qəyyur Yunusun “Qarabağ göyərçinləri”, Kamal Əhmədin “Şərqi faciəsi” və Natiq İsmayilovun “Xocalı faciəsi” rəngkarlıq tablolarında, Sabir Çopuroğlunun “Xocalı harayı”, Arif Hüseynovun “Qarabağname” silsiləsində, Bayram Qasımخانının “Faciələri-miz” və “Təcavüz”, Şamxəlil Məmmədovun “Xocalı qaçqını”, Səbuhi Məmmədovun “Yaralı ana” və “Ayrılıq” qrafik lövhələrində, Fuad Salayevin “Döyüşçü”, Vüqar İmanquliyevin “Milli qəhrəman Mübariz İbrahimov”, Azad Əliyevin “Əbədiyyət”, Tarverdi Quliyevin “Qarabağ motivi”, Natiq Əliyevin “Yaralı”, Məmməd Rəşidovun “Daşın göz yaşları” heykəltəraşlıq kompozisiyalarında artıq yaşanılmış ağrıları, duyulması itkilərə yaddaqalan “bədii güzgü” tutulduğundan rəngə, cizgiyə və bərk materiallara hopmuş tarixi həqiqətlər çox inandırıcı qəbul olunurlar...

Yaxşı haldır ki, Qarabağ probleminin Azərbaycan sərhədlərini aşdığı bir şəraitdə onun beynəlxalq aləmdə tanınmasına xarici ölkələrdə yaşayan rəssamlarımız da öz töhfələrini verməkdədirlər. Bu mənada qardaş Türkiyədə yaşayan yaradıcı soydaşlarımızın fəaliyyətini xüsusi vurğulamaq istərdik. 2008-ci ildə İstanbulda təşkil olunan “Yaralı Qarabağ” sərgisində nümayiş olunan çoxsaylı əsərlərdə Qarabağ müharibəsinə tutulan “bədii güzgü” kifayət qədər təsirli və ittihamedicidir. Ədalət Qaranın “Qarabağın maralı”, “Xocalı faciəsi” və “Qarabağ şikəstəsi”, Səmədağa Cəfərovun “Xəyanət”, Sabir Mehdiyevin “Qarabağ atları”, Əbülfəz Fərəcoğlunun “Təcavüz”, Əli Verdiyevin “Xocalı soyqırımı”, Məhəmməd Əliyevin “Xocalı” və “Əsir əsgər”, Məhər Bayramoğlunun “Ana Vətən sevgisi”, Əli Herişçinin “Savaş sfinks-ləri” triptixini, Vahid Talibin “Labirint” və Teymur Rzayevin “Qayıdış” əsərlərində erməni təcavüzünü pisləyən, hər kəsi torpaq uğrunda müqəddəs döyüşə səsləyən bədii-mənəvi məqamlar kifayət qədər görünən idi.

Əlavə etmək lazımdır ki, Qarabağ mövzusu Rusiya Federasiyasında yaşayan Qüdrət Qurbanov, Rəhman Şıxəliyev və Əsgər Məmmədovun, təhsil sonrası taleyini Belarus Respublikası ilə bağlayan Kamil Kamilin, Almaniyada çalışan Əşrəf Heybətovun və başqalarının da son illər yaradıcılığında davamlı yer tutmaqdadır...

Azərbaycan təsviri sənətinin müasir mərhələsinin inkişafına öz əsərləri ilə xidmət edən sənətkarlarımızın müxtəlif nəsil-lərinin üzərinə əlavə yaradıcı və mənəvi bir yük düşüb. Bu da onların yaşadıkları zamanın, tuş gəldikləri hadisələrin bədii salnamə-sini yaratmaqla, onu bədii-tarixi sənədə çevirib gələcək nəsillərə ötürməkdir. Yuxarıda haqqında qısa söz açdığımız əsərlərin timsalında demək olar ki, bu istiqamətdə yaddaqalacaq işlər görülməkdədir...

səm planın tərkib hissəsi olan Qarabağ probleminin bədii görkəm almasının tarixi hələ XX əsrin əvvəllərindən başlanır. O vaxt İrəvan xanlığında dədə-baba torpaqlarından didərgin salınmış soydaşlarımızın Naxçıvana pənah aparmalarına görkəmli fırça ustası Bəhrüz bəy Kəngərli (1892-1922) şəhidlik etmişdi. Onlara imkanı çərçivəsində onlara maddi qayğı göstərən gənc rəssam baş verənlərin tarixi-bədii sənədə çevrilməsi istiqamətində əvəzsiz bir iş görmüş, ağır vəziyyətdə olmuş insanların taleyinə həsr olunmuş “Qaçqınlar” adlı rəsmlər silsiləsi yaratmışdı. Öz-özlüyündə erməni vəhşiliyinə dənılmaz dəlil olan bu tarixi rəsmlərdən Qarabağ probleminin sonuncu dəfə alovlanması ilə əlaqədar aparılan erməniləri ifşəetmə təbliğatında bu vaxta kimi istifadə olunması heç cür başa düşülən deyil...

Qanlı-qadalı faciələrimizə B.Kəngərli tərəfindən XX əsrin əvvəllərində tutulan “bədii güzgü”nün davamı elə həmin əsrin sonlarında oldu. 1992-ci ilin fevralında yaşanan ölçüyəgəlməz Xocalı faciəsi hamı kimi Azərbaycanın fırça və tişə ustalarını sözün əsl mənasında dilə gətirdi, desək, yanılmırıq. Həmin günlərdə telejurnalist Çingiz Mustafayevin faciəni əks etdirən kadrlarının televiziya ekranda nümayişi isə tanınmış cizgi filmləri rəssamı Nazim Məmmədovun (1934-2004) yuxusunu ərsəyə çəkdi. Gecə-gündüz bu faciənin dəhşətlərinin yaratdığı təzadlı yaşantılara bələnən rəssam çox qısa müddətdə çox-

tamaşaçının da biganə qalmayacağı birmənalıdır.

Rəssam “Bax! Gör! Unutma!” adlı qrafik silsiləsini müharibənin dəhşətli hadisələrinə şahidlik etmiş insanların söylədikləri əsasında işləmişdir. Odu ki, reallığına şübhə olunmayan əsərlər həm də tarixi-bədii sənəd mahiyyəti daşıyır. Rəssam fırçasının qüdrəti ilə reallaşan bu təsvirlərdə erməni vandalizminin nəhayətsizliyi çox təsirli və inandırıcıdır...

Qarabağ müharibəsinə öz yaradıcılığında geniş yer verən rəssamların sırasında respublikanın əməkdar rəssamı Adil Rüstəmovun adını çəkmək lazımdır. Onun 2010-cu ildə təşkil olunmuş “Qarabağ şikəstəsi” adlı sərgisində nümayiş olunan otuz qədər qrafik lövhədə mövzu həllinin cizgilərin emosionallığına köklənməsi əsərlərin təsirliliyini şərtləndirmişdir. Rənglərin kədər çalarlarına tapınan kompozisiyalar olub-keçənlərə bədii ağı kimi qəbul olunurlar...

Müstəqillik illərində xalqın tuş gəldiyi Qarabağ müharibəsinə ayrı-ayrı rəssam və heykəltəraşların fərdi münasibətinin baş tutması ilə yanaşı, respublikada bütün yaradıcı qüvvələri bu mövzuya cəlb edəcək müsabiqə-sərgilər də təşkil olunmuşdur. Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi ilə Azərbaycan Rəssamlar İttifaqının birgə təşkil etdikləri sənət yarışmasının Xocalı faciəsinə həsr olunması da bunun göstəricisidir. 2011 və 2012-ci illərdə keçirilən

Şıxəliyev və Rauf Əbdülhüseynoğlu (dekora-tiv-təbii sənət) kimi sənətkarların yaratdıqları əsərlərini qeyd etmək olar.

Qarabağ müharibəsinə həsr olunmuş rəngkarlıq tabloları arasında Qazax rayonunda yaşayan istedadlı fırça ustası Nəcməddin Hüseynovun yaratdığı “Müharibəli Novruz” (1993) əsəri kompozisiyanın qeyri-adi atributlardan ibarət olması ilə başqalarından köklü surətdə fərqlənir. Rəssam təxəyyülünün sonsuzluğunu ifadə edən Novruz süfrəsində boşqabda yaşıl səməninə qırmızı lentlə bağlanmış bir dəstə güllənin, şəkərburaları isə qoşa əl qumbarasının əvəzləməsi həm də torpaqlarının azadlığı uğrunda ölüm-dirim mübarizəsinə qalxan xalqın mübarizə ruhunu, mənəvi yüksəkliyini nümayiş etdirdiyindən uzun zaman unudulmayacaq bir bədii-estetik tutumdadır...

Fərhad Xəlilovun “Qarabağ”, Rafael Muradovun “Qaçqınlar” və “Qarabağ şikəstəsi”, Nadir Bayrısoyovun “Şəhid”, “Məcburi köç”, Kərim Cəlalin “Zamanın izi”, İsmayıl İsmayilovun “Mübariz”, Natiq Fərəcullazadənin “Şəhid önündə” və “Ruhların gəzintisi”, Na-